

RESSENYA LEGISLATIVA

(Disposicions publicades al «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya»
del 1977 al 1985)

Restablerta la Generalitat de Catalunya per Reial Decret-Llei núm. 41/77, de 29 de setembre («Boletín Oficial del Estado» del 5 d'octubre) i traspassades per RR. DD. nús. 2210/79, de 7 de setembre, 1676/80, de 31 de juliol i 1010/81, de 27 de febrer (BOE. del 21 de setembre, 1 de setembre i 1 de juny, respectivament) a la Generalitat de Catalunya les competències, funcions i serveis de l'Estat en matèria de Cultura, hem recopilat per aquesta secció del BUTLLETÍ ARQUEOLÒGIC totes les disposicions legals publicades al «diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» des de la seva reaparició l'any 1977 fins el 1985 sobre el Patrimoni històric-artístic, arqueològic, de museus, arxius i biblioteques de Catalunya i recollint especialment amb la necessària extensió les disposicions relatives a Tarragona i província, i, per tant, la nostra «Ressenya Legislativa» es referirà, d'ara endavant, a la legislació publicada al «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya», declarat òrgan d'edició oficial de les disposicions legals de la Generalitat per Ordre de 7 de gener de 1978 (DOGC. del 12).

1977

Publicació del Reial Decret-Llei núm. 41/77, de 29 de setembre, restablint provisionalment la Generalitat de Catalunya («Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» núm. 1, del 5 de desembre 1977).

1978

Ordre de 7 de gener de 1978 (DOGC. del 12) per la qual es disposa la represa de la publicació del «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya», com a òrgan d'edició oficial de les disposicions d'interès i observança general.

1979

Decret de 5 de novembre de 1979 (DOGC. d'1 de desembre) pel qual es disposa la regulació de l'exercici de les competències transferides pel Reial Decret núm. 2210/79, de 7 de setembre, en matèria de Cultura.

Ordre de 27 de desembre de 1979 (DOGC. del 31) per la qual es disposa la publicació de la Llei orgànica núm. 4/79, de 18 de desembre, que aprova l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

1980

Decret de 24 de juliol de 1980 (DOGC. del 6 agost) creant el Servei de Biblioteques i del Patrimoni Cultural.

Ordre de 2 de setembre de 1980 (DOGC. del 10) per la qual es disposa la publicació del Reial Decret núm. 1676/80, de 31 de juliol, sobre traspàs de la gestió de biblioteques de titularitat estatal.

Decret de 17 d'octubre de 1980 (DOGC. del 5 novembre) creant el Servei d'Arxius i el Servei de Museus de la Direcció General del Patrimoni Cultural.

1981

Decret de 28 de novembre de 1980 (DOGC. del 16 gener 1981) de creació de l'Arxíu Nacional de Catalunya, dependent del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya.

Decret de 4 de desembre de 1980 (DOGC. del 7 gener 1981) creant el Servei d'Arqueologia en el si de la Direcció General del Patrimoni Cultural, del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació.

Decret de 26 de febrer de 1981 (DOGC. del 13 març) creant una Comissió per a la salvaguarda de l'Arquitectura Romànica del Pirineu Català.

Llei de 22 d'abril de 1981 (DOGC. del 29, rectificat el 20 maig), de Biblioteques.

Ordre d'1 de juny de 1981 (DOGC. del 5) publicant el Reial Decret núm. 1010/81, de 27 de febrer, de traspàs de funcions i serveis de l'Estat a la Generalitat de Catalunya en matèria de Cultura.

Disposa:

«A) Competències que corresponen a la Comunitat Autònoma:

El traspàs de les funcions i serveis que l'Estat presta a la Comunitat Autònoma en matèria de llibres i biblioteques, cinematografia, música i teatre, patrimoni històric-artístic, promoció socio-cultural, i fundacions i associacions culturals, s'empara en l'article 9 de l'Estatut d'Autonomia i no té altres limitacions que les establertes al mateix Estatut en relació amb la Constitució.

B) Serveis i institucions que es traspassen:

La Generalitat de Catalunya assumirà des del moment de l'entrada en vigor d'aquest acord totes les funcions i serveis que fins ara exercia l'Administració de l'Estat en les matèries enumerades a l'apartat A) amb les particularitats que figuren a continuació.

6. Es transfereix la gestió dels Arxius Històrics Provincials de Tarragona, Lleida i Girona de titularitat estatal en els termes que resultin d'un conveni a establir entre la Generalitat i l'Administració de l'Estat.

Respecte als fons dipositats a l'Arxíu de la Corona d'Aragó caldrà atènyer-se al que disposi la norma prevista a la disposició addicional segona de l'Estatut.

7. Es transfereix a la Generalitat de Catalunya la gestió del Museu Nacional Arqueològic de Tarragona, de titularitat estatal en els termes que resultin d'un conveni a establir entre la Generalitat i l'Administració de l'Estat.»

Decret d'1 de juny de 1981 (DOGC. del 7) assignant a diversos Departament funcions i serveis de l'Estat en matèria de Cultura, traspassats pel Reial Decret núm. 1010/81, de 27 de febrer.

Disposa l'assignació al Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació:

«Llista de béns immobles sobre els quals es transfereixen les competències de l'Administració de l'Estat a la Generalitat de Catalunya:

- Palau Reial — Capella de Santa Agueda — Saló del Tinell — Sector ocupat del Museu Marès. Comtes de Barcelona (Barcelona).
- Castell (la Pobla de Claramunt).
- Torre de la Manresana (els Prats de Rei).
- Casa Balmes (Vic).
- Monestir de Sant Cugat del Vallès (Sant Cugat del Vallès).
- La Seu Antiga (Lleida).
- El Covacho amb pintures rupestres (el Cogul).
- Poble Ibèric del «Molí de l'Espígol» (Tornabous).
- Castell de Calonge.
- Monestir de Sant Pere de Roda (el Port de la Selva).
- Abadia de Vilabertran (Vilabertran).
- Teatre Romà de Tarragona.
- Reial Monestir de Poblet (Vimbodí).
- Santes Creus (Aiguamúrcia)».

Decret d'11 de juny de 1981 (DOGC. d'1 juliol) pel qual s'estableix la normativa reguladora de les excavacions arqueològiques a Catalunya.

Decret de 19 de juny de 1981 (DOGC. del 15 juliol) de creació de l'Institut Català de Bibliografia com a servei adscrit a la Direcció General del Patrimoni cultural del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació.

Decret de 3 de juliol de 1981 (DOGC. del 31) pel qual s'estableix la reestructuració de la Junta de Museus de Catalunya.

Decret de 10 de juliol de 1981 (DOGC. del 17) de creació del Consell del Patrimoni Cultural de Catalunya.

Ordre de 10 de juliol de 1981 (DOGC. del 17) de reestructuració del Patronat del Monestir de Sant Cugat del Vallès.

Decret de 28 de Juliol de 1981 (DOGC. del 28 agost) que reorganitza el Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya.

Ordre de 23 de setembre de 1981 (DOGC. del 23 octubre) regulant la inspecció dels jaciments arqueològics.

Decret de 5 d'octubre de 1981 (DOGC. del 10) de reestructuració del Patronat del Reial Monestir de Santes Creus.

Diu i disposa:

«Atès que en el Reial Decret 1010/81, de 27 de febrer, sobre traspàs de funcions i serveis de l'Estat a la Generalitat de Catalunya en matèria de cultura, apareix entre els béns i drets de l'Estat que es transfereixen el Reial Monestir de santes Creus, cal ara reestructurar el Patronat del monestir per tal que tingui cura de la restauració del Monument, de la vigilància de les obres que s'hi puguin realitzar i del compliment de la normativa que l'afecti;

Així es continuarà la tasca iniciada pel benemèrit senyor Pere Lloret i Ordeix, represa a partir de 1951 amb la participació activa de l'Arquebisbat de Tarragona i altres membres d'aquell Patronat.

Article únic. — El Patronat del Monestir de Santes Creus queda reestructurat de la manera següent:

— Presidents honoraris, el Molt Honorable President de la Generalitat de Catalunya i l'Il·lm. Sr. Arquebisbe de l'Arxidiòcesi de Tarragona.

— President, l'Honorable Conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació.

— Vocals: President de la Diputació de Tarragona.

El Director General del Patrimoni Cultural del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació.

Un representant de l'Arquebisbat de Tarragona.

Un representant de l'Institut d'Estudis Catalans.

L'Alcalde-president de l'Ajuntament d'Aiguamúrcia.

El Cap dels Serveis Territorials de Tarragona del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació.

El President de l'Arxiu Bibliogràfic de Santes Creus.

Quatre membres designats pel Conseller de Cultura i Mitjans de Comunicació en atenció a llur prestigi.

Un representant del Departament d'Economia i Finances.

— Un Secretari d'actes, sense vot, que serà nomenat pel President del Patronat.»

Ordre de 14 d'octubre de 1981 (DOGC. núm. 170) de reestructuració del Patronat de la Casa de Cultura de Tarragona.

Disposa:

«Article únic. — El Patronat de la Casa de Cultura de Tarragona quedarà reestructurat de la manera següent:

— President, que serà el Cap dels Serveis Territorials de Tarragona del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació.

— Vocals, que seran:

— El Director de l'Arxiu Històric Provincial de Tarragona.

— El Director de la Biblioteca Pública de Tarragona.

— El Director del Museu Nacional Arqueològic de Tarragona.

— Dos representants de cadascun dels Serveis d'Arxius, de Biblioteques i del Patrimoni Bibliogràfic, i de Promoció Cultural del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació, que seran nomenats per Ordre del Conseller.

El Conseller del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació designarà d'entre els vocals el Vice-president i el Secretari del Patronat.»

Ordre de 8 de desembre de 1981 (DOGC. del 21) per la qual es creen les Centrals de Biblioteques de Tarragona, de Lleida, de Girona, de Barcelona i de Tortosa, del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació.

1982

Decret de 22 de gener de 1982 (DOGC. del 21 abril) pel qual es disposa la creació de la Inspecció General d'Arxius i la Inspecció General de Biblioteques.

Ordre de 25 de gener de 1982 (DOGC. del 14 juliol) creant el Museu Diocesà i Comarcal de Solsona.

Ordre de 15 de març de 1982 (DOGC. del 5 maig) que dóna publicitat als Convenis signats entre el Ministerio de Cultura i el Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació per a la gestió, per la Generalitat de Catalunya, del Museu Arqueològic Nacional de Tarragona i les Biblioteques i Arxius de titularitat estatal ubicats a Catalunya.

Decret d'11 de juny de 1982 (DOGC. del 9 juliol) establint el procediment per a la declaració de monuments i conjunts històrico-artístics.

Decret de 15 de juny de 1982 (DOGC. del 16 juliol) pel qual es disposa el procediment per a la tramitació dels expedients d'exportació de béns mobles de valor històric, artístic, arqueològic i paleontològic.

Decret de 15 de juny de 1982 (DOGC. del 28 juliol) pel qual es disposa la destinació dels llibres obtinguts del Dipòsit legal.

Decret de 5 de juliol de 1982 (DOGC. del 21) pel qual es disposa el canvi de nom del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació pel de Departament de Cultura.

Decret de 7 de juliol de 1982 (DOGC. del 4 agost) pel qual es declara d'utilitat pública a efectes d'expropiació el jaciment arqueològic romà de Guissona (Segarra).

Decret de 12 de juliol de 1982 (DOGC. d'11 agost) creant la Xarxa de Museus Comarcals de Catalunya.

Decret de 3 d'agost de 1982 (DOGC. del 25) pel qual es disposa el procediment per a la declaració de Conjunts naturals d'interès cultural.

Decret de 26 de setembre de 1982 (DOGC. del 20 octubre) creant el Patronat de la Seu Vella de Lleida, amb missió de vetllar per la restauració i conservació.

Decret d'11 d'octubre de 1982 (DOGC. del 5 novembre) determinant les condicions per a la declaració de monuments i conjunts històrico-artístics de caràcter nacional.

Decret d'11 d'octubre de 1982 (DOGC. del 5 novembre) pel qual es declara monument històrico-artístic de caràcter nacional l'Església de Sant Esteve de Pelagalls, a Plans de Sió (Segarra).

Ordre de 12 de novembre de 1982 (DOGC. del 17 desembre), que regula el nomenament de col·laboradors del Patrimoni Cultural de Catalunya.

Ordre de 19 de novembre de 1982 (DOGC. del 17 desembre) que dóna publicitat al Conveni signat entre el Ministerio de Cultura i el Departament de Cultura sobre microfilmació de fons documentals d'especials interès per a la història de Catalunya, existents a l'Arxiu Històric Nacional.

Ordre de 24 de novembre de 1982 (DOGC. del 17 desembre) que dóna publicitat al Conveni signat entre el Ministerio de Cultura i el Departament de Cultura per a la conservació i cura del Reial Monestir de Poblet.

Diu i disposa:

«A l'Annex del Reial Decret 1010/81, de 27 de febrer, sobre traspàs de funcions i serveis del Ministerio de Cultura a la Generalitat de Catalunya, s'estableix que la conservació i cura del Reial Monestir de Poblet serà supervisada per un Patronat en la composició del qual, acordada entre la Generalitat i l'Estat, entraran a formar part

l'Administració de l'Estat, la Generalitat de Catalunya i altres Comunitats Autònomes que puguin ser afectades.

1er. El Patronat del Reial Monestir de Poblet, previst a l'Annex del Reial Decret 1010/81, sobre traspass de funcions i serveis del Ministerio de Cultura a la Generalitat de Catalunya, estarà constituït de la següent manera:

President d'Honor: S.M. el Rei.

President: El President de la Generalitat de Catalunya.

Vice-president: El Delegat General del Govern a Catalunya.

Vocals: El Conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Un representant de la Comunitat Autònoma D'Aragó, designat pel seu òrgan superior executiu de Govern.

Un representant de la Comunitat Autònoma Valenciana, designat pel seu òrgan executiu de Govern.

Un representant de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, designat pel seu òrgan superior executiu de Govern.

El Director General de Bellas Artes, Archivos y Bibliotecas.

El Director General del Patrimoni Artístic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

L'Arquebisbe de Tarragona.

L'Abat del Reial Monestir de Poblet.

El President de la Germandat de Poblet.

El President del Patronat de la Fundació Correa Veglison.

El President de l'Institut d'Estudis Catalans.

El President de la Reial Societat Arqueològica Tarragonina.

El Director de l'Arxiu de la Corona d'Aragó.

2on. El Patronat del Reial Monestir de Poblet serà l'òrgan consultiu de tot el que faci referència a la conservació i restauració del Monestir i de les seves dependències.

3er. El Patronat podrà proposar als òrgans competents per a la protecció del Patrimoni Artístic l'adopció de les mesures que cregui necessàries per a la millor conservació i restauració del Reial Monestir de Poblet i també per a la difusió de la seva significació històrica i artística.

4t. Es podrà constituir una Comissió Permanent composta pels Vocals que designi el Ple del Patronat d'entre els seus membres, i de la qual, en tot cas, formarà part el President i el Vicepresident del Patronat.»

1983

Decret de 9 de desembre de 1982 (DOGC. del 12 gener 1983) pel qual es reestructura el Patronat de Siurana (Priorat).

Disposa:

«Article primer. — El Patronat de Siurana quedarà reestructurat de la següent manera:

President, que serà el Director General del Patrimoni Artístic, el qual podrà delegar les seves funcions.

Vice-president, que serà el Diputat Ponent de Cultura de la Diputació de Tarragona.

Vocals, que seran:

El Cap dels Serveis Territorials de Tarragona.

L'Alcalde de Cornudella.

L'Alcalde pedani de Siurana.

El President de la Confraria de Santa Maria de Siurana.

Un representant de l'Arquebisbat de Tarragona.

Un representant del Departament de Política Teritorial i Obres Públiques.

Un arquitecte, un arqueòleg i quatre personalitats rellevants del món de la cultura, nomenats pel Conseller del Departament de Cultura.

Article segon. — El Patronat nomenarà un Secretari i aprovarà els estatus de funcionament, que hauran de ser aprovats pel Conseller de Cultura per a la seva validesa.»

Ordre de 14 de gener de 1983 (DOGC. del 19) de nomenament dels representants de la Generalitat de Catalunya al Patronat de la Muntanya de Montserrat.

Ordre de 19 de gener de 1983 (DOGC. del 16 febrer) creant el Museu Comarcal de L'Anoia i publicant el conveni formalitzat amb l'Ajuntament d'Igualada en relació amb el Museu.

Ordre de 14 de febrer de 1983 (DOGC. del 4 març) creant el Museu de la Vall d'Aran.

Decret de 8 de març de 1983 (DOGC. del 6 abril, rectificat el 29) creant el Patronat del Monestir de Sant Pere de Rodes.

Ordre de 24 de març de 1983 (DOGC. del 20 abril) creant el Patronat de la Casa Prat de la Riba, de Castellterçol.

Decret de 28 de març de 1983 (DOGC. del 29 abril) creant el Patronat del Monestir de Santa Maria de Vilabertran.

Decret de 28 de març de 1983 (DOGC. del 29 abril) creant el Patronat del Castell de Cardona.

Decret de 28 de març de 1983 (DOGC. del 29 abril) creant el Patronat del Castell d'Escornalbou.

Diu i disposa:

«La finca de Sant Miquel d'Escornalbou, recentment adquirida per la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Tarragona, és situada en un replà enlairat de la muntanya de la Mola o de Santa Bàrbara (nom de l'ermita situada al cim), a uns 700 metres d'alçada i al contrafort oriental de la serra de l'Argentera. Pertany al municipi de Riudecanyes (Baix Camp) i ocupa una petita part dels termes municipals de Vilanova d'Escornalbou i l'Argentera.

El senyor Eduard Toda féu la reconstrucció del Castell adequant-hi la seva residència, que omplí d'objectes antics, de mobiliari, de llibres i de col·leccions molt interessants. Del conjunt monumental, en destaca l'església, construïda durant la darrera etapa del romànic i consagrada l'any 1240.

Per tal de promoure i organitzar el gaudi públic d'aquest magnífic conjunt històric, artístic i natural, i a fi de vetllar per la seva restauració i conservació, el Departament de Cultura de la Generalitat i la Diputació de Tarragona han subscrit, en data 23 de febrer d'enguany, un Conveni que concreta el marc en el qual es desenvoluparà la gestió compartida de la finca.

Article primer. — Crear el Patronat del Castell-monestir d'Escornalbou, que tindrà la seu al mateix castell i estarà compost dels següents membres:

President: El Conseller de Cultura, que podrà delegar les seves funcions.

Vice-president: El President de la Diputació de Tarragona.

Vocals:

El Director General del Patrimoni Artístic.

El Cap dels Serveis Territorials de Tarragona del Departament de Cultura.

Els Alcaldes dels Ajuntaments de Riudecanyes, Vilanova d'Escornalbou, l'Argentera i Duesaigües.

Un representant de lliure designació del Conseller de Cultura.

Un representant de la Diputació de Tarragona.

Un secretari d'actes i un tesorero, amb veu i sense vot. Aquests càrrecs recauran en un funcionari de la Generalitat i en un de la Diputació.

Article segon. — El Patronat tindrà per funcions:

a) Coordinar les accions que les diferents Administracions públiques realitzin al Castell.

c) Administrar les quantitats que es recaptin en concepte d'entrades dels visitants, cessió dels locals o dels terrenys, etc., destinant-les al manteniment del Castell.

d) Vetllar per la conservació del Castell, supervisar les obres que s'hi efectuïn i controlar el compliment de la normativa que li sigui aplicable.

e) Promoure i canalitzar iniciatives en favor del monument i fomentar-hi activitats culturals i turístiques.

Article tercer. — El Patronat es reunirà com a mínim un cop l'any.

Article quart. — En el termini d'un any a comptar del dia d'avui, el Patronat aprovarà el seu Reglament de règimen interior.

Article cinquè. — La Generalitat i la Diputació de Tarragona participaran al 50% en les despeses que derivin de la gestió del Castell-monestir. En la mateixa proporció contractaran el personal que calgui destinar al monument i les obres que calgui realitzar-hi.»

Decret de 28 d'abril de 1983 (DOGC. del 25 maig) pel qual es declara monument històric-artístic de caràcter nacional el Castell Nou de Llinars del Vallès (Vallès Oriental).

Decret de 28 d'abril de 1983 (DOGC. del 25 maig) pel qual es declara monument històric-artístic de caràcter nacional el Castell de Florejacs, a Torreflor (Segarra).

Ordre de 18 de maig de 1983 (DOGC. del 8 juny) per la qual es disposa la publicació del conveni signat entre la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Ripoll, creant l'Arxiu històric Comarcal de Ripoll.

Ordre de 18 de maig de 1983 (DOGC. del 14 de juny) que dóna publicitat al Conveni de col·laboració en els àmbits del Patrimoni arquitectònic i de l'arqueologia, formalitzat entre el Departament de Cultura i la Diputació de Tarragona el 2 de març de 1983.

Ordre de 18 de maig de 1983 (DOGC. del 14 de juny) que dóna publicitat al Conveni de col·laboració en matèria de biblioteques, formalitzat entre el Departament de Cultura i la Diputació de Tarragona el 21 de gener de 1983.

Ordre de 27 de maig de 1983 (DOGC. del 14 juny) creant el Museu Comarcal de la Conca de Barberà.

Ordre de 15 de juny de 1983 (DOGC. del 8 juliol) que dona publicitat al Conveni de col·laboració en els àmbits del patrimoni arquitectònic i de l'arqueologia, formalitzat entre el Departament de Cultura i la Diputació de Lleida el 30 d'abril de 1983.

Decret de 28 d'octubre de 1983 (DOGC. del 25 novembre) pel qual es determinen els serveis i competències de la Generalitat sobre el patrimoni Documental i Bibliogràfic de Catalunya.

Decret de 8 de novembre de 1983 (DOGC. del 2 desembre) pel qual es declara monument històric-artístic el pont anomenat d'en Bruguer, a Vic (Osona).

Decret de 8 de novembre de 1983 (DOGC. del 2 desembre) pel qual es declara monument històric-artístic la Casa Prat de la Riba, a Castellterçol (Vallès Oriental).

Decret de 6 de desembre de 1983 (DOGC. del 27) pel qual es declara monument històric-artístic de caràcter nacional l'Església de Santa Maria de Balaguer (la Noguera).

1984

Ordre d'1 de desembre de 1983 (DOGC. del 18 gener 1984, rectificat el 15 febrer) creant el Museu del Montsià-Amposta.

Decret de 2/ de gener de 1984 (DOGC. del 22 febrer) pel qual s'estableix l'obligatorietat de l'informe del Departament de Cultura en matèria de catalogació municipal de monuments.

Ordre de 6 de febrer de 1984 (DOGC. del 5 març) per la qual es crea el Centre d'Informació i d'Investigació del Patrimoni Arquitectònic Català.

Decret de 3 de Març de 1984 (DOGC. del 13 abril) de creació del Centre d'Història Contemporània de Catalunya.

Decret de 22 de març de 1984 (DOGC. del 9 maig) pel qual es declaren monuments històric-artístics de caràcter nacional l'Església Nova i la Glorieta de Sant Carles de la Ràpita (Montsià).

Diu i disposa:

«L'Església Nova i la Glorieta de Sant Carles de la Ràpita són els dos testimonis més genuïns, tot i no haver estat mai acabats, de la ciutat i centre mercantil que el rei Carles III vaintentar construir prop del gran port natural dels Alfacs. D'acord amb les idees fisiocràtiques del moment, el rei Carles va voler erigir prop de l'antiga Ràpita i dels vells termes del Codonyal i d'Alcanar una ciutat que havia de ser un gran port comercial, estratègicament situat dintre dels antics dominis de la Corona d'Aragó i de cara a Itàlia, i amb facilitat d'expansió vers tota la Mediterrània i Amèrica.

La Glorieta presidia l'extrem superior de l'eix mar-terra de la ciutat projectada, i l'anomenada Església Nova, que algú judica més aviat Palau del Governador o Llotja, era a l'extrem meridional. Amb dues edificacions es van concebre dins l'estil neoclàssic, amb unes plantes i façanes que recorden el renaixement italià o una tornada a un primitivisme dels orígens de l'arquitectura grega.

Les obres, que s'iniciaren vers el 1780, es van interrompre vuit anys després amb la qual cosa quedaren inacabats ambdós edificis. La noblesa de la part construïda i el valor històric que té per a la població de Sant Carles de la Ràpita han estat causa

de la present declaració, que anirà seguida d'un intent de restauració o d'acabament de l'obra per tal de donar als esmentats edificis alguna finalitat cultural i cívica.

L'Institut d'Estudis Catalans ha informat favorablement sobre la declaració.

Article primer. — 1. Es declaren monuments històrico-artístics de caràcter nacional l'Església Nova i la Glorieta de Sant Carles de la Ràpita (Montsià).

2. Es defineixen sengles entorns de protecció dels monuments, limitats, el de l'Església Nova, per l'amplada dels carrers que l'envolten (Sant Isidre, Madrid, Alcàsser de Toledo i República Argentina) i el de la Glorieta per un cercle de 30 metres de radi, el centre del qual és el geomètric del monument.

Article segon. — La tutela i defensa d'aquests monuments, que queden sota la protecció de la Generalitat de Catalunya, seran exercides pel Departament de Cultura a través de la Direcció General del Patrimoni Artístic.»

Decret de 22 de març de 1984 (DOGC. del 9 maig) pel qual es declara monument històrico-artístic de caràcter nacional l'església de Sant Sadurní de Rotgers, a Borredà (Berguedà).

Decret de 10 d'abril de 1984 (DOGC. del 30 maig) pel qual es declara monument històrico-artístic l'Església de Santa Maria d'Agullana (Alr Empordà).

Decret de 17 d'abril de 1984 (DOGC. del 22 juny) de creació del Centre de Documentació de les Cultures de les Comunitats Autònomes, adscrit al departament de Presidència.

Ordre de 2 de juny de 1984 (DOGC. del 27) per la qual es crea el Centre de Documentació d'Art Contemporani «Alexandre Cirici».

Ordre de 4 de juny de 1984 (DOGC. del 29) per la qual es dóna publicitat al Conveni de creació de l'Arxiu Monàstic de Catalunya, formalitzat entre el Departament de Cultura i l'Abadia de Santa Maria de Poblet.

Ordre d'11 de juliol de 1984 (DOGC. del 10 agost), de nomenament d'entitats col·laboradores del Patrimoni Cultural de Catalunya.

De conformitat amb l'Ordre de 12 de novembre de 1982 es nomenen les següents, entre altres de Catalunya: Arxiu Bibliogràfic de Santes Creus, Centre de Lectura de Reus, Monestir de Poblet i Reial Societat Arqueològica de Tarragona.

Decret de 13 de juliol de 1984 (DOGC. del 25) pel qual se suprimeix la Subdirecció General de Museus, D'Arts Plàstiques i d'Arqueologia, creada pel Decret de 5 de Juliol de 1982.

Decret de 20 de juliol de 1984 (DOGC. del 10 agost) de declaració de monument històrico-artístic a favor de l'Alfolí de la Sal, a l'Escala (Alt Empordà).

Decret de 20 de juliol de 1984 (DOGC. del 22 agost) de declaració de monument històrico-artístic a favor de l'Església de Sant Salvador, a Vilanova de Meià (la Noguera).

Decret de 20 de juliol de 1984 (DOGC. del 22 agost) de declaració de monument històrico-artístic a favor del Cementiri Vell de l'Escala (Alt Empordà).

Ordre de 23 de juliol de 1984 (DOGC. del 22 agost) per la qual s'estableix la composició i funcions del Consell Assessor de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Llei de 9 de novembre de 1984 (DOGC. del 30) que declara paratge natural d'interès nacional una part de la vall del Monestir de Poblet.

Diu i disposa:

«El monestir de Santa Maria de Poblet, pel seu passat i pel seu present, és un dels més importants de Catalunya i un dels més característics de l'ordre del Císter a tot el món. Des de la fundació el 1150, el monestir fou protegit pel comte-príncep Ramon Berenguer IV i pels seus successors i ha estat panteó de molts dels reis més destacats de la confederació catalano-aragonesa.

El conjunt monumental de Poblet afegeix a l'austeritat del temple abacial i a la bellesa del claustre i de les dependències monàstiques, fetes amb un caire cada vegada més sumptuós i allunyat de la primitiva austeritat cistercenca, un seguit de dependències aixecades al llarg dels segles dins de tres recintes diferents, que fan del monestir un dels millors compendis per a estudiar l'estructura d'una abadia cistercenca.

L'aspecte extern del monestir es va acabar de transformar amb les obres de fortificació que hi manà de fer el rei Pere III a partir del 1369, seguides de les Cambres reials i del Palau Reial o del rei Martí, que va quedar inacabat a la mort del rei el 1406.

Aquest conjunt monumental va ésser malmès seriosament per les espoliacions que s'hi feren a partir de l'exclaustració del 1835.

La Comissió de Monuments Històrico-artístics, que hi començà d'intervenir el 1849, deturà en part les espoliacions, que amenaçaven de no deixar cap element arquitectònic notable, i gestionà que el monestir de Poblet fos declarat monument nacional, cosa que feu una Reial Ordre del 13 de juliol de 1921.

La reconstrucció i la recuperació de Poblet foren empreses seriosament pel diplomàtic i financer Eduard Toda i Güell, el qual el 1930 creà el Patronat de Poblet i féu que el 1935 fos reconciliada l'església del monestir. El 1940 s'hi instal·là de nou una comunitat cistercenca, i des d'aleshores l'obra de restauració material i espiritual ha continuat sense parar.

Des de que el 1981 es féu càrrec del monestir, la Generalitat de Catalunya ha continuat la tasca de restauració de Poblet amb la reconstrucció de part dels murs forans i del Palau Abacial, que es preveu que serà el futur centre d'estudis monàstics.

Aquesta Llei de declaració de paratge natural d'interès nacional de l'entorn del monestir és un pas totalment necessari per a evitar la degradació, ja començada, del marc natural que envolta el cenobi.

Article 1. — Es declara paratge natural d'interès nacional una part de la vall del Monestir de Poblet...»

Segueixen 7 articles més, disposicions transitòries, addicionals i finals.

1985

Decret de 17 de desembre de 1984 (DOGC. del 6 febrer 1985) pel qual es declara monument històrico-artístic de caràcter nacional el convent de Sant Bartomeu, a Bellpuig (Urgell).

Decret de 17 de desembre de 1984 (DOGC. del 6 febrer 1985) pel qual es declara monument històrico-artístic de caràcter nacional l'església de Santa Eugènia de Nereüllà, a Bellver de Cerdanya (Cerdanya).

Decret de 17 de desembre de 1984 (DOGC. del 6 febrer 1985) pel qual es declara monument històrico-artístic de caràcter nacional l'església de Sant Julià de Pedra, a Bellver de Cerdanya (Cerdanya).

Decret de 17 de desembre de 1984 (DOGC. del 6 febrer 1985) pel qual es declara monument històrico-artístic de caràcter nacional l'antic monestir canonical de Santa Maria de les Franqueses, a Balaguer (la Noguera).

Decret de 17 de desembre de 1984 (DOGC. del 8 febrer 1985) pel qual es declara monument històrico-artístic de caràcter nacional el convent de santa Mònica, a Barcelona.

Ordre de 13 de febrer de 1985 (DOGC. del 15 març) de nomenament de membres de la Comissió Assesora d'Arqueologia.

Decret de 25 de març de 1985 (DOGC. del 3 maig) pel qual es declara monument històrico-artístic de caràcter nacional el Casal de Josa, a Montblanc (Conca de Barberà).

Diu i disposa:

«Situat dins el recinte emmurallat de Montblanc i a redós de l'església de Santa Maria, el casal dels Josa és la seu del Museu-Arxiu de Montblanc, entitat fundada l'any 1958.

Es tracta d'un edifici de planta baixa, pis i golfes, probablement d'origen gòtic (la recent restauració ha posat al descobert elements que hom data del segle XIII) però molt refet el segle XVIII, com es palesa a l'actual façana principal al carrer dels Josa, amb porta adovellada, balcons de ferro forjat i la data del 1738.

Se'n desconeix la destinació primitiva, encara que hom suposa que estava relacionat amb la cúria eclesiàstica. Se sap que a finals del segle XVIII pertanyia a la noble família montblanquina dels Josa, i que posteriorment era conegut per cal Portuguès o casa pairal de la família Alonso Andreu, últims propietaris, que el cediren per a Museu-Arxiu.

La recent restauració (1978) ha tractat d'adaptar-lo per instal·lar-hi dignament el fons museístic, tot respectant al màxim i posant de relleu els element arquitectònics significatius de cada època.

L'Institut d'Estudis Catalans n'ha informat favorablement sobre la declaració.

Primer. — Es declara monument històrico-artístic de caràcter nacional el casal dels Josa (Museu-Arxiu de Montblanc i comarca), a Montblanc (Conca de Barberà).

Segon. — La tutela i la defensa d'aquest monument, que resta sota la protecció de la Generalitat de Catalunya, seran exercides pel Departament de Cultura a través de la Direcció General del Patrimoni Artístic.»

Decret de 25 de març de 1985 (DOGC. del 15 maig) pel qual es declara monument històrico-artístic de caràcter nacional el monestir dels Sants Celdoni i Ermenter, a Torà (Segarra).

Llei de 26 d'abril de 1985 (DOGC. del 10 maig), d'Arxiu.

Decret de 30 de maig de 1985 (DOGC. del 28 juny) pel qual es declara monument històrico-artístic de caràcter nacional el Convent de Sant Josep, a Girona.

Decret de 30 de maig de 1985 (DOGC. del 28 juny) pel qual es declara monument històrico-artístic de caràcter nacional el Convent de Sant Salvador d'Horta, a Horta de Sant Joan (Terra Alta).

Diu i disposa:

«El Convent de sant Salvador d'Horta fou fundat cap a 1542-1543 per franciscans conventuals, que hi residiren poc temps, i transformat en convent de recol·lectes el 1576.

L'edifici conventual fou erigit aprofitant l'església de Santa Maria dels Àngels, la qual és una obra de gòtic primerenc amb reminiscències romàniques (nau i absis). L'església fou ampliada en la seva part davantera amb un cor i un atri gòtics, ja ben entrat el segle XV.

La fama que adquirí el monestir pel fet d'haver-hi residit entre 1547 i 1559 Sant Salvador d'Horta, n'afavorí la puixança i l'engrandiment. Entre els segles XVI i XVII es construïren el claustre i les diverses dependències del convent, que, molt malmeses, han arribat als nostres dies. Durant aquests mateixos anys l'església va ser ampliada amb capelles al costat N. entre les quals destaca la dedicada a Sant Salvador, Obra plenament barroca inaugurada el 1642.

L'Institut d'Estudis Catalans ha informat favorablement sobre la declaració.

Article primer. — 1. Es declara monument històric-artístic de caràcter nacional el Convent de sant Salvador d'Horta, a Horta de Sant Joan (Terra Alta).

2. Es defineix un entorn de protecció del monument, que limita pel camí de l'Hort del Frare, des de la cruïlla del camí del convent fins a la cota 460, segueix fins a la part posterior de la muntanya, des d'on trenca en línia recta N-S fins a retrobar la cota 460. Continua fins el camí que uneix el del convent i la carretera de Tortosa a Valderrobes, seguint fins a la cota 480, des d'on trenca novament en línia recta fins a la cruïlla d'origen. A més, es defineix un entorn de respecte, els límits del qual són: la carretera d'accés a Horta des de la de Tortosa a Valderrobes, vorejant el límit del nucli urbà fins a retrobar la mateixa carretera en direcció a Bot. Quan aquesta es desvia fortament cap al nord-est, el límit es definirà per una línia recta fins al començament d'un túnel en la línia del ferrocarril de Val de Zafán, seguint pel barranc de Vilans fins al camí de l'Hort del Frare. Des d'Allí continua fins arribar i passar la Torre el Prior cercant en línia recta la cota 460. Aquest límit coincideix amb el de la zona de protecció estricta fins a prendre la direcció sud-oest seguint la carena d'un turó allargat i trencant després per tal de retrobar la carretera d'accés a Horta, tal i com es detalla al plànol inclòs en l'expedient.

Article segon. — La tutela i la defensa d'aquest monument, que queda sota la protecció de la Generalitat de Catalunya, seran exercides pel Departament de Cultura a través de la Direcció General del Patrimoni Artístic.»

Decret de 30 de maig de 1985 (DOGC. del 8 juliol) pel qual es declara monument històric-artístic de caràcter nacional el Convent de sant Domènec, de Girona.

FREDERIC TORRES I BRULL